2026/718

23.3.2026

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) 2026/718

af 20. marts 2026

om regler for anvendelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1735 for så vidt angår minimumskrav til miljømæssig bæredygtighed i forbindelse med offentlige udbudsprocedurer, som involverer visse nettonulteknologier

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1735 af 13. juni 2024 om fastlæggelse af en ramme for foranstaltninger til styrkelse af Europas økosystem for fremstilling af nettonulteknologiprodukter og om ændring af forordning (EU) 2018/1724 ([1]), særlig artikel 25, stk. 5, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Ved forordning (EU) 2024/1735 blev der fastsat foranstaltninger til styrkelse af Unionens fremstillingskapacitet for nettonulteknologier og centrale komponenter hertil, herunder stimulering af efterspørgslen efter miljømæssigt bæredygtige og modstandsdygtige nettonulteknologier gennem offentlige udbud.

(2) I henhold til forordning (EU) 2024/1735 skal Kommissionen fastsætte obligatoriske minimumskrav vedrørende miljømæssig bæredygtighed for offentlige udbudsprocedurer, der er omfattet af anvendelsesområdet for Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/23/EU ([2]), direktiv 2014/24/EU ([3]) eller direktiv 2014/25/EU ([4]), hvis kontrakter har de nettonulteknologier, der er opført i artikel 4, stk. 1, litra a)-k), i forordning (EU) 2024/1735, som en del af deres genstand, og for bygge- og anlægskontrakter og koncessioner på bygge- og anlægsarbejder, herunder disse nettonulteknologier.

(3) I henhold til forordning (EU) 2024/1735 skal Kommissionen præcisere disse obligatoriske minimumskrav ved hjælp af en gennemførelsesretsakt, som skal vedtages senest den 30. marts 2025. Som følge af anvendelsesområdet for bestemmelserne om offentlige udbud i forordning (EU) 2024/1735, både for så vidt angår de omfattede nettonulteknologier og eventuelle minimumskrav til miljømæssig bæredygtighed, der skal tages i betragtning, var der behov for en omfattende kortlægning og analyse, og fristen kunne derfor ikke overholdes.

(4) Denne forordning bør indeholde minimumskravene til miljømæssig bæredygtighed i forbindelse med visse nettonulteknologier, nemlig teknologi til landbaseret vindenergi og offshorevindenergiteknologi, idet der tages hensyn til, at de regler, der er fastsat i overensstemmelse med artikel 25 i forordning (EU) 2024/1735, bør finde anvendelse på indkøb af nettonulteknologier, undtagen når indkøbene anvendes til at gennemføre projekter, der tildeles i forbindelse med auktioner over vedvarende energi, der er omfattet af artikel 26 i forordning (EU) 2024/1735.

(5) For enkelhedens skyld og for at lette gennemførelse af disse minimumskrav bør de bygge på metoder og målemetoder, som er udarbejdet eller anerkendt af Unionen, og som er relevante for nettonulteknologierne, og de bør omfatte relevante miljødimensioner. På nuværende tidspunkt findes disse metoder og målemetoder ikke for et betydeligt antal nettonulteknologier. Der er ved at blive udarbejdet adskillige metoder, som vil kunne med henblik herpå ved en senere lejlighed. Dette begrænser anvendelsesområdet for de nettonulteknologier, for hvilke denne forordning bør fastsætte minimumskrav til miljømæssig bæredygtighed.

([1]) EUT L, 2024/1735, 28.6.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1735/oj.
([2]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/23/EU af 26. februar 2014 om tildeling af koncessionskontrakter (EUT L 94 af 28.3.2014, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2014/23/oj).
([3]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/24/EU af 26. februar 2014 om offentlige udbud og om ophævelse af direktiv 2004/18/EF (EUT L 94 af 28.3.2014, s. 65, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2014/24/oj).
([4]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/25/EU af 26. februar 2014 om fremgangsmåderne ved indgåelse af kontrakter inden for vand- og energiforsyning, transport samt posttjenester og om ophævelse af direktiv 2004/17/EF (EUT L 94 af 28.3.2014, s. 243, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2014/25/oj).

(6) Da der allerede er fastsat krav til miljømæssig bæredygtighed i forbindelse med offentlige indkøb af varmepumper i artikel 7, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/1791 ([5]), i Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 811/2013 ([6]) og i artikel 7, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1369 ([7]), bør nærværende forordning ikke omfatte varmepumper.

(7) Tildelingskriterier vedrørende miljømæssig bæredygtighed for offentlige indkøb af batterier eller produkter, der indeholder batterier, fastsættes ligeledes i overensstemmelse med artikel 85, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/1542 ([8]). Denne forordning bør derfor ikke omfatte batterier.

(8) Der er ved at blive udarbejdet potentielle gennemførelsesforanstaltninger for solcelleprodukter i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/125/EU ([9]) og forordning (EU) 2017/1369, hvilket vil medføre obligatoriske bestemmelser om offentlige udbud, der svarer til dem, der gælder for varmepumper.

(9) Selv om vindenergiteknologi formelt kun udbredes i et begrænset omfang gennem offentlige udbud, foretager ordregivende enheder på nogle markeder offentlige indkøb af vindmøller. Det er tilfældet, når de er omfattet af direktiv 2014/25/EU, og når markedet ikke er direkte underlagt almindelige konkurrencevilkår, således at undtagelsen i artikel 34 i direktiv 2014/25/EU ikke finder anvendelse.

(10) Selv om 80-95 % af en vindmølles samlede masse kan genanvendes, da den hovedsagelig består af stål og jern, giver visse komponenter anledning til udfordringer. Det er tilfældet for vindmøllevinger, som udgør ca. 15 % af en vindmølles masse. De indeholder normalt komplekse kompositmaterialer, som består af en kombination af forstærkede fibre og et polymerbindemiddel. Vingerne er derfor den komponent i en vindmølle, for hvilken det er sværest at øge genanvendeligheden ([10]). Det anslås, at kompositaffald fra dekommissionerede vindmøllevinger vil nå op på ca. 400 000 ton i 2040 ([11]).

(11) Sideløbende er virksomheder og forskningsinstitutioner i færd med at udvikle genanvendelsesteknikker og se på materialesammensætningen samt processerne for dekommissionering af vindmøller med henblik på at forbedre genanvendeligheden af vindmøllevinger, dvs. genanvendelsespotentialet på produktionstidspunktet. For at understøtte vindmøllers fulde cirkularitet bør der indføres et minimumskrav til vingers genanvendelighed. Dette minimumskrav skal stimulere efterspørgslen efter genanvendelige vinger og tilskynde til forskning og udvikling på området. I betragtning af det nuværende teknologiske udviklingsstadie bør der fastsættes et ambitiøst, men realistisk minimumsmål på 70 %.

(12) Den europæiske standard EN 45555:2019 fastsætter metoder til vurdering af genanvendeligheden af energirelaterede produkter og bør derfor anvendes til at vurdere genanvendeligheden af vindmøllevinger.

([5]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/1791 af 13. september 2023 om energieffektivitet og om ændring af forordning (EU) 2023/955 (EUT L 231 af 20.9.2023, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2023/1791/oj).

([6]) Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 811/2013 af 18. februar 2013 om supplering af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/30/EU for så vidt angår energimærkning af anlæg til rumopvarmning, anlæg til kombineret rum- og brugsvandsopvarmning, pakker med anlæg til rumopvarmning, temperaturstyring og solvarmekomponent samt pakker med anlæg til kombineret rum- og brugsvandsopvarmning, temperaturstyring og solvarmekomponent (EUT L 239 af 6.9.2013, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2013/811/oj).

([7]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1369 af 4. juli 2017 om opstilling af rammer for energimærkning og om ophævelse af direktiv 2010/30/EU (EUT L 198 af 28.7.2017, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2017/1369/oj).

([8]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/1542 af 12. juli 2023 om batterier og udtjente batterier, om ændring af direktiv 2008/98/EF og forordning (EU) 2019/1020 og om ophævelse af direktiv 2006/66/EF (EUT L 191 af 28.7.2023, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/1542/oj).

([9]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/125/EF af 21. oktober 2009 om rammerne for fastlæggelse af krav til miljøvenligt design af energirelaterede produkter (EUT L 285 af 31.10.2009, s. 10, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2009/125/oj).

([10]) Europa-Kommissionen, »Science for Policy Brief, Wind energy circularity challenges«, som findes på https://setis.ec.europa.eu/document/download/6dfe5811-a603-42da-8298-2cc636ae1579_en?filename=JRC131723_wind_energy_circularity_challenges_v7.pdf&prefLang=pt i udgaven af 1. juli 2025.

([11]) »WindEurope: Accelerating Wind Turbine Blade Circularity«, som findes på https://windeurope.org/wp-content/uploads/files/about-wind/reports/WindEurope-Accelerating-wind-turbine-blade-circularity.pdf i udgaven af 1. juli 2025.

(13) Eftersom EN 45555:2019 forudsætter brug af den nyeste teknologi, vil relevante tilpasninger af det nødvendige teknologiske modenhedsniveau understøtte udviklingen af nye og innovative teknologier til genanvendelse af vinger. Der findes en definition af det teknologiske modenhedsniveau i Kommissionens afgørelse C(2014)4995 ([12]). I henhold til denne definition kan et teknologisk modenhedsniveau på seks (6), hvilket indebærer, at teknologien er blevet fremvist i et relevant miljø, anses for tilstrækkeligt til at understøtte innovative teknologier til genanvendelse af vinger.

(14) Selv om det i EN 45555: 2019 kræves, at teknologier til genanvendelse af vinger er økonomisk levedygtige, kan der være behov for fleksibilitet i geografiske områder med spirende industrier til genanvendelse af vinger. De ordregivende myndigheder kan derfor tilpasse dette krav, f.eks. ved at acceptere teknologier, der ventes at blive økonomisk levedygtige i det relevante geografiske område inden for vindmøllernes driftstid.

(15) De forskellige former for genanvendelse af vingerne, f.eks. kemisk adskillelse, adskillelse ved varmebehandling eller mekanisk fragmentering, kan have stor betydning for, i hvor høj grad materialerne kan bevares. For at beregne genanvendelighedsprocenten kan de ordregivende myndigheder og de ordregivende enheder derfor kræve, at der foretages en vurdering af kvaliteten af materialebevarelsen i genanvendelsesprocessen.

(16) Eftersom anvendelsen af denne forordning vil kræve, at de ordregivende myndigheder og de ordregivende enheder indfører væsentlige ændringer i deres procedurer, bør anvendelsen af forordningen udskydes med henblik at give de ordregivende myndigheder og de ordregivende enheder tid til at gennemføre ændringerne. De minimumskrav til miljømæssig bæredygtighed, der er fastsat i denne forordning, bør finde anvendelse på offentlige udbudsprocedurer, der er omfattet af anvendelsesområdet for artikel 25, stk. 1, i forordning (EU) 2024/1735, og bør indføres fra den 30. juni 2026 eller derefter.

(17) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Det Rådgivende Udvalg for Offentlige Udbud —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Genstand

Ved denne forordning fastsættes minimumskravene til miljømæssig bæredygtighed, som fastsat i artikel 25, stk. 1, i forordning (EU) 2024/1735.

Artikel 2

Teknologi til landbaseret vindenergi og offshorevindenergiteknologi

1. Vindmøllevinger fra landbaseret vindenergiteknologi og offshorevindenergiteknologi skal have en genanvendelighedsprocent på mindst 70 %. Genanvendelighedsprocenten beregnes som den relative vægt af det genanvendelige materiale. Genanvendelighedsprocenten for vindmøllevinger skal påvises senest ved afslutningen af kontraktens gennemførelse.

2. Kravet i stk. 1 kan tage form af en kontraktgennemførelsesklausul, jf. artikel 70 i direktiv 2014/24/EU og artikel 87 i direktiv 2014/25/EU og de generelle principper i direktiv 2014/23/EU, eller af en teknisk specifikation, jf. artikel 36 i direktiv 2014/23/EU og artikel 42 i direktiv 2014/24/EU samt artikel 60 i direktiv 2014/25/EU.

3. Denne artikel gennemføres på en objektiv, ikkediskriminerende og gennemsigtig måde og i overensstemmelse med Unionens internationale forpligtelser.

([12]) Kommissionens gennemførelsesafgørelse om ændring af gennemførelsesafgørelse C (2013) 8631 om vedtagelse af arbejdsprogrammet for 2014-2015 inden for rammerne af særprogrammet til gennemførelse af Horisont 2020 — rammeprogram for forskning og innovation (2014-2020).

Artikel 3

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den finder anvendelse fra den 30. juni 2026.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. marts 2026.

På Kommissionens vegne
Ursula VON DER LEYEN
Formand